

Vergaderjaar 1992–1993

**22 899**

## **Wijziging van de Ziektewet, het Burgerlijk Wetboek en enkele andere wetten, alsmede het treffen van een regeling voor het overheidspersoneel, in verband met terugdringing van het ziekteverzuim (Wet terugdringing ziekteverzuim)**

**Nr. 9**

### **NOTA VAN WIJZIGING**

Ontvangen 21 mei 1993

I

Het in artikel I, onderdeel D, weergegeven artikel 29, wordt als volgt gewijzigd:

1°. Het tweede tot en met het vierde lid worden vervangen door:

2. Het ziekgeld wordt uitgekeerd over iedere dag van de ongeschiktheid tot werken doch niet over de zaterdagen en de zondagen en – behoudens het vijfde tot en met het achtste lid – niet over het tijdvak van zes weken, te rekenen vanaf de eerste dag van de ongeschiktheid tot werken.

3. Als eerste dag van de ongeschiktheid tot werken geldt de eerste werkdag waarop wegens ziekte niet is gewerkt of het werken tijdens de werktijd is gestaakt. De Sociale Verzekeringsraad kan voor bijzondere gevallen regels stellen inzake welke dag als eerste werkdag wordt aange-merkt.

4. Voor het bepalen van het tijdvak waarover in verband met het tweede lid en het vijfde tot en met het zevende lid geen ziekgeld wordt uitgekeerd, worden tijdvakken van ongeschiktheid tot werken samen- geteld, indien zij elkaar met een onderbreking van minder dan vier weken opvolgen.

2°. In het zevende lid wordt «de in het tweede lid bedoelde periode» vervangen door: het in het tweede lid genoemde tijdvak.

3°. Het tiende lid wordt vervangen door:

10. Geen ziekgeld wordt uitgekeerd nadat een tijdvak van 52 weken van ongeschiktheid tot werken is verstreken, te rekenen vanaf de eerste dag van de ongeschiktheid tot werken. Voor het bepalen van dit tijdvak worden tijdvakken van ongeschiktheid tot werken samengeteld, indien zij elkaar met een onderbreking van minder dan vier weken opvolgen.

4°. Aan het elfde lid wordt een volzin toegevoegd, luidende:

De gemiddelde loonsom wordt berekend met toepassing van het maximum dagloon op grond van artikel 9, eerste lid, van de Coördina- tietwet Sociale Verzekering.

5°. In het twaalfde lid wordt de zinsnede «stelt de bedrijfsvereniging hem schriftelijk in kennis» vervangen door: informeert de bedrijfsvereniging hem schriftelijk.

6°. In het twaalfde lid, onderdeel a, worden de zinsneden «de in het tweede lid bedoelde periode» en «de in het vijfde lid bedoelde periode» vervangen door respectievelijk: het in het tweede lid genoemde tijdvak en het in het vijfde lid genoemde tijdvak.

## II

Het in artikel I, onderdeel D, weergegeven artikel 29a wordt als volgt gewijzigd:

1°. In het tweede lid wordt «werkdag» vervangen door: dag en vervalt de laatste volzin.

2°. Onder vernummering van het derde lid tot vierde lid wordt een nieuw derde lid ingevoegd luidende:

3. De vrouwelijke verzekerde meldt de dag waarop zij aanspraak maakt op het ziekgeld in verband met haar bevalling aan de werkgever zo spoedig mogelijk, doch in elk geval niet later dan op de tweede dag. De werkgever meldt dit zo spoedig mogelijk, doch in elk geval niet later dan op de derde dag, aan de bedrijfsvereniging.

Indien de vrouwelijke verzekerde geen werkgever heeft als bedoeld in paragraaf 3 van deze wet, meldt de verzekerde de dag waarop zij aanspraak maakt op het ziekgeld in verband met haar bevalling aan de bedrijfsvereniging die met de uitvoering is belast.

3°. Onder vernummering van het vierde tot en met het zevende lid tot vijfde tot en met achtste lid wordt in het achtste lid de komma na «samengeteld met perioden van ongeschiktheid tot werken» vervangen door een punt en vervalt de daarna volgende zinsnede.

## III

Het in artikel I, onderdeel J, weergegeven artikel 38, wordt vervangen door:

### **Artikel 38**

1. De verzekerde is in geval van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte verplicht dit zo spoedig mogelijk, doch in elk geval niet later dan op de tweede dag van die ongeschiktheid, te melden aan zijn werkgever, of, indien de verzekerde geen werkgever heeft als bedoeld in paragraaf 3 van deze wet, aan de bedrijfsvereniging die met de uitvoering is belast.

2. De werkgever die niet op grond van artikel 10a van de Organisatiewet Sociale Verzekering het risico van de ziekgeldverzekering zelf draagt, meldt, na ontvangst van de in het eerste lid bedoelde melding, aan de bedrijfsvereniging zo spoedig mogelijk, doch in elk geval niet later dan op de derde dag van de ongeschiktheid tot werken, de eerste werkdag waarop de verzekerde wegens ziekte ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid.

3. Indien de verzekerde, na een ziekmelding als bedoeld in het tweede lid, weer geschikt is tot het verrichten van zijn arbeid, meldt de werkgever aan de bedrijfsvereniging zo spoedig mogelijk, doch in elk geval niet later dan op de tweede dag van die geschiktheid, de eerste

dag waarop de verzekerde weer geschikt is tot het verrichten van zijn arbeid.

4. Indien de werkgever een verplichting als bedoeld in het tweede lid niet nakomt en de bedrijfsvereniging keert ziekengeld uit, kan de bedrijfsvereniging aan de werkgever een bedrag in rekening brengen dat wordt berekend door het aantal dagen waarop de werkgever niet aan die verplichting heeft voldaan, doch ten hoogste 27 dagen, te vermenigvuldigen met ten hoogste het dagloon van de verzekerde.

5. Indien de werkgever een verplichting als bedoeld in het derde lid niet nakomt en de bedrijfsvereniging keert ziekengeld uit, kan de bedrijfsvereniging aan de werkgever een bedrag in rekening brengen dat wordt berekend door het aantal dagen waarop de werkgever niet aan die verplichting heeft voldaan te vermenigvuldigen met ten hoogste het dagloon van de verzekerde.

6. De Sociale Verzekeringsraad kan nadere regels stellen met betrekking tot het bepaalde in het vierde en vijfde lid.

#### IV

Na het in artikel I, onderdeel J weergegeven artikel 39b worden twee nieuwe artikelen ingevoegd, luidende:

#### **Artikel 39c**

1. Indien gedurende het in artikel 29, tweede of vijfde lid genoemde tijdvak, de werknemer een geschil heeft met de werkgever over de ongeschiktheid tot werken, kan de werknemer de bedrijfsvereniging waarbij de werkgever is aangesloten verzoeken een onderzoek in te stellen en een oordeel te geven over het bestaan van de ongeschiktheid tot werken. De werknemer is verplicht hiervoor een bedrag van f 100 te betalen.

Indien de bedrijfsvereniging van mening is dat de werknemer ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid, betaalt de bedrijfsvereniging dit bedrag aan de werknemer terug.

2. Indien de werkgever gedurende het in artikel 29, tweede of vijfde lid genoemde tijdvak nietaan zijn verplichting tot loondoorbetaling voldoet, kan de werknemer, nadat in het in het eerste lid bedoelde onderzoek is vastgesteld, dat hij ongeschikt was tot het verrichten van zijn arbeid, de bedrijfsvereniging verzoeken ziekengeld uit te keren.

3. Indien de bedrijfsvereniging ziekengeld uitkeert, kan zij de in het tweede lid bedoelde werknemer verplichtingen opleggen als bedoeld in artikel 39a, eerste lid.

4. De bedrijfsvereniging verhaalt de in het derde lid bedoelde ziekengelduitkering van de betrokken werknemer op de werkgever.

5. De kosten die voortvloeien uit de in het derde lid bedoelde taken, worden door de bedrijfsvereniging volgens door de Sociale Verzekeringsraad te stellen regels in rekening gebracht bij de werkgever.

#### **Artikel 39d**

Indien gedurende het in het artikel 29, tweede of vijfde lid genoemde tijdvak de werkgever hiertoe verzoekt, geeft de bedrijfsvereniging een oordeel over het bestaan van de ongeschiktheid tot werken van een bepaalde werknemer, indien deze werknemer bereid is zich hiertoe te laten onderzoeken. De werkgever is verplicht hiervoor een bedrag van f 100 te betalen.

V

Artikel I, onderdeel Q, wordt vervangen door:

Q

In artikel 60, derde lid wordt voor de laatste volzin ingevoegd de zin: De gemiddelde loonsom en het door de werkgever betaalde loon worden berekend met toepassing van het maximum dagloon op grond van artikel 9, eerste lid van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

VI

In artikel I worden onder verlettering van onderdeel R in onderdeel T twee nieuwe onderdelen ingevoegd luidende:

R

In artikel 67a, onderdeel c, vervalt de puntkomma en wordt de zinsnede toegevoegd: en de vrijwillige verzekerde niet langer geacht kan worden inkomsten te verkrijgen wegens eindiging van die werkzaamheden dan wel inkomsten te derven in geval van ziekte;

S

Het eerste lid van artikel 68 wordt vervangen door:

1. De persoon, die om toelating tot de vrijwillige verzekering verzoekt, bedoeld in artikel 64, eerste en tweede lid, bepaalt bij de aanvang van de vrijwillige verzekering de hoogte van het dagloon, met dien verstande dat:

a. dit niet meer kan bedragen dan het in artikel 9, eerste lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering genoemde bedrag eventueel verhoogd of verlaagd krachtens artikel 9a van die wet;

b. dit niet meer kan bedragen dan het loon of het inkomen dat hij in geval van ziekte naar het oordeel van de bedrijfsvereniging derft; en

c. dit, ingeval naast de vrijwillige verzekering een vrijwillige verzekering als bedoeld in hoofdstuk III van de Werkloosheidswet is afgesloten, gelijk is aan het dagloon dat ten grondslag ligt aan de vrijwillige werkloosheidsverzekering.

VII

In artikel I worden onder verlettering van onderdeel S in onderdeel W na het in onderdeel T verletterde onderdeel R twee nieuwe onderdelen ingevoegd, luidende:

U

In artikel 73 wordt onderdeel d vervangen door:

d. betrekking heeft op de toepassing van artikel 29, twaalfde lid, artikel 30, derde lid, artikel 38, vijfde en zesde lid, artikel 39a, vierde lid, artikel 39b, of artikel 39c.

V

Na artikel 73 wordt onder vernummering van artikel 73a tot artikel 73b een nieuw artikel 73a ingevoegd, luidende:

## Artikel 73a

Bij een beslissing ingevolge deze wet is belanghebbende degene op wiens aanspraken de beslissing betrekking heeft of degene tot wie de beslissing met betrekking tot een financiële verplichting is gericht.

### VIII

In artikel I wordt het in onderdeel W verletterde onderdeel S vervangen door:

#### W

- 1°. Het cijfer «1» voor de tekst van artikel 87 vervalt.
- 2°. Artikel 87, tweede lid, vervalt.

### IX

In artikel I wordt onderdeel T verletterd in onderdeel X.

### X

Artikel II, onderdeel D, wordt vervangen door:

#### D

Artikel 19 wordt als volgt gewijzigd:

1°. Aan het eerste lid worden twee nieuwe volzinnen toegevoegd luidende:

Als eerste dag van de arbeidsongeschiktheid geldt de eerste werkdag waarop wegens ziekte niet is gewerkt of het werken tijdens de werktijd is gestaakt. De Sociale Verzekeringsraad kan voor bijzondere gevallen regels stellen inzake welke dag als eerste werkdag wordt aangemerkt.

2°. In het tweede lid wordt «de periode» vervangen door: het tijdvak.

3°. In het tweede lid wordt «een maand» vervangen door: vier weken.

4°. In het derde lid wordt «de in het eerste en tweede lid bedoelde periode» vervangen door: het in het eerste en tweede lid bedoelde tijdvak.

5°. In het derde lid wordt «een maand» vervangen door: vier weken.

6°. In het derde lid wordt «die periode» vervangen door: dat tijdvak.

7°. In het vijfde lid wordt «de periode» vervangen door: het tijdvak.

8°. In het vijfde lid wordt «perioden» vervangen door: tijdvakken.

9°. In het zesde lid wordt de zinsnede «de artikelen 29, derde lid, 30, 31, 42 of 44 van de Ziektewet» vervangen door: de artikelen 29, tweede lid en vijfde tot en met zevende lid, 30, 31, 42 of 44 van de Ziektewet.

### XI

Aan artikel II wordt een nieuw onderdeel H toegevoegd, luidende:

#### H

In artikel 83b, onderdeel c, vervalt de puntkomma en wordt de zinsnede toegevoegd: en de vrijwillige verzekerde niet langer geacht kan worden inkomsten te verkrijgen wegens eindiging van die werkzaamheden dan wel inkomsten te derven in geval van ziekte;

Artikel III wordt als volgt gewijzigd:

1°. Onderdeel B wordt vervangen door:

#### B

Artikel 6 wordt gewijzigd als volgt:

1°. Aan het eerste lid, onderdeel a, wordt, na vervanging van de puntkomma door een punt, toegevoegd: Als eerste dag van de arbeidsongeschiktheid geldt de eerste werkdag waarop wegens ziekte niet is gewerkt of het werken tijdens de werktijd is gestaakt. De Sociale Verzekeringsraad kan voor bijzondere gevallen regels stellen inzake welke dag als eerste werkdag wordt aangemerkt;

2°. In het vierde lid wordt «de periode» vervangen door: het tijdvak.

3°. In het vierde lid, onderdeel a, wordt «een maand» vervangen door: vier weken.

4°. In het vijfde lid wordt «de in het eerste en vierde lid bedoelde periode» vervangen door: het in het eerste en vierde lid bedoelde tijdvak.

5°. In het vijfde lid wordt «een maand» vervangen door: vier weken.

6°. In het vijfde lid wordt «die periode» vervangen door: dat tijdvak.

7°. In het zevende lid wordt «de periode» vervangen door: het tijdvak.

8°. In het zevende lid worden «perioden» vervangen door: tijdvakken.

9°. In het achtste lid wordt de zinsnede «de artikelen 29, derde lid, 30, 31, 42 of 44 van de Ziektewet» vervangen door: de artikelen 29, tweede lid en vijfde tot en met zevende lid, 30, 31, 42 of 44 van de Ziektewet.

2°. Na onderdeel C worden twee nieuwe onderdelen toegevoegd, luidende:

#### D

Artikel 59i wordt gewijzigd als volgt:

Het vierde lid wordt vernummerd tot vijfde lid, waarna een nieuw vierde lid wordt ingevoegd, luidende:

4. De werkgever is geen geldelijke bijdrage verschuldigd indien de ongeschiktheid tot werken, die heeft geleid tot het recht op toekenning of verhoging van uitkering als bedoeld in het eerste lid, is aangevangen in het eerste jaar van de dienstbetrekking.

#### E

Artikel 59j wordt als volgt gewijzigd:

1°. Onder vernummering van het derde tot en met negende lid van artikel 59j tot vijfde tot en met elfde lid, wordt een nieuw derde en vierde lid ingevoegd, luidende:

3. De werkgever is de helft van de krachtens het eerste en het tweede lid voor hem geldende bijdrage verschuldigd indien de ongeschiktheid tot werken, die heeft geleid tot het recht op toekenning of verhoging van uitkering als bedoeld in artikel 59i, eerste lid, is aangevangen in het tweede jaar van de dienstbetrekking.

4. De overeenkomstig de vorige leden vastgestelde geldelijke bijdrage wordt gehalveerd indien de werkgever in verband met de indiensttreding van de betrokken werknemer een bonusuitkering heeft ontvangen danwel een subsidie heeft ontvangen als bedoeld in paragraaf 3 van dit hoofdstuk.

2°. In het tot achtste lid vernummerde zesde lid wordt «het vijfde lid» vervangen door: het zevende lid.

3°. In het tot tiende lid vernummerde achtste lid wordt «het zevende lid» telkens vervangen door: het negende lid.

4°. In het tot elfde lid vernummerde negende lid wordt «het vijfde tot en met achtste lid» vervangen door: het zevende tot en met tiende lid.

### XIII

Artikel VI wordt vervangen door:

De Ziekenfondswet wordt als volgt gewijzigd:

#### A

In artikel 3 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. In onderdeel a van het vierde lid wordt de zinsnede «artikel 57 van die wet» vervangen door: een uitkering of bijdrage als bedoeld in artikel 59 van die wet, voor zover die laatstbedoelde uitkering of bijdrage door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid als zodanig loon is aangewezen.

2°. In onderdeel c van het vierde lid wordt na «uitkering», ingevoegd: bijdrage,

3°. In onderdeel d van het vierde lid wordt na «Burgerlijk Wetboek» ingevoegd: dan wel de op de verzekerde van toepassing zijnde collectieve arbeidsovereenkomst of publiekrechtelijke regeling inzake ouderschapsverlof.

4°. Na onderdeel d van het vierde lid wordt, na vervanging van de punt aan het slot van dat onderdeel door een punt-komma, toegevoegd:

e. geen rekening gehouden met de wijzigingen van het loon, welke tijdens de duur van de dienstbetrekking plaatsvinden of hebben plaatsgevonden als gevolg van een verhindering de arbeid te verrichten wegens ziekte, tenzij de betrokkene ter zake van de verhindering inmiddels een uitkering op grond van de verplichte verzekering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering geniet.

5°. In het vijfde lid vervalt de tweede volzin.

#### B

In het Besluit beperking kring verzekerden Ziekenfondswet wordt in artikel 2a, tweede lid, de zinsnede «vierde lid, onder b, c en d» vervangen door: vierde lid, onder b, c en e.

De volgens het tweede lid van dit artikel gewijzigde bepaling van het Besluit beperking kring verzekerden Ziekenfondswet kan overeenkomstig artikel 3, negende lid, van de Ziekenfondswet bij algemene maatregel van bestuur worden gewijzigd.

### XIV

Artikel X wordt vervangen door:

#### **ARTIKEL X**

In artikel 35 van de Wet financiering volksverzekeringen (Stb. 1989, 129) wordt het tweede lid vervangen door:

2. Uit het Algemeen Arbeidsongeschiktheidsfonds worden betaald:

a. de lasten van de algemene arbeidsongeschiktheidsverzekeringen en van de vrijwillige algemene arbeidsongeschiktheidsverzekering;

b. de lasten van de regeling, vervat in hoofdstuk X van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet;

c. de toelagen ingevolge artikel 69 van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet;

d. de uitkeringen aan lichamen, bedoeld in artikel 8, derde lid, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet;

e. de bonusuitkering bedoeld in artikel 59c, eerste lid, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet;

f. het op grond van artikel 59n, zevende lid, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet aan de Gemeenschappelijke Medische Dienst, het Algemeen burgerlijk pensioenfonds en het Spoorwegpensioenfonds toe te kennen budget.

XV

Artikel XI vervalt.

XVI

De artikelen XII en XIII worden vernummerd tot XI en XII.

XVII

Artikel XIV vervalt.

XVIII

De artikelen XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX en XXI worden vernummerd tot XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII en XIX.

XIX

In het tot artikel XIV vernummerde artikel XVI wordt bij onderdeel A toegevoegd:

4°. In het achtste lid wordt «een maand» vervangen door: vier weken.

XX

Het tot artikel XVI vernummerde artikel XVIII wordt als volgt gewijzigd:

1°. In het eerste lid wordt «een maand» vervangen door: vier weken.

2°. In het tweede lid wordt «een maand» vervangen door: vier weken.

XXI

Het tot artikel XVII vernummerde artikel XIX wordt als volgt gewijzigd:

1°. In het eerste lid wordt «1993» vervangen door: 1994.

2°. Onder vernummering van het tweede tot derde lid wordt een nieuw tweede lid ingevoegd luidende:

2. De op grond van artikel 54 van de Ziektewet getroffen regelingen en overeenkomsten inzake hogere, langere of andere uitkeringen blijven van kracht tot 1 juli 1994.

3°. In het tot derde lid vernummerde tweede lid vervalt «artikel 60, derde lid, van de Ziektewet».

XXII

Het tot artikel XVIII vernummerde artikel XX wordt gewijzigd als volgt:

1°. In het eerste lid wordt «artikel XIX» vervangen door: artikel XVII en wordt na «artikel 57» ingevoegd of artikel 54.

2°. In onderdeel a van het eerste lid wordt «1993» vervangen door: 1994.

3°. In onderdeel b van het eerste lid wordt «1993» vervangen door: 1994 en wordt «een maand» vervangen door: vier weken.

4°. In het tweede lid wordt «artikel XVIII» vervangen door: artikel XVI, en «artikel XIX, tweede lid» door: artikel XVII, derde lid,



## XXIII

Het tot artikel XIX vernummerde artikel XXI wordt gewijzigd als volgt:  
1°. In het eerste lid wordt «artikel XVI» vervangen door: artikel XIV.  
2°. In onderdeel b van het eerste lid wordt «een maand» vervangen door: vier weken.  
3°. In het tweede lid wordt «een maand» vervangen door: vier weken.

## XXIV

Onder vernummering van de artikelen XXII, XXIII en XXIV in XXI, XXII respectievelijk XXIII, wordt na het tot artikel XIX vernummerde artikel XXI een nieuw artikel XX ingevoegd, luidende:

### **ARTIKEL XX**

Restitutie van de geldelijke bijdrage op grond van het bepaalde in artikel III, onderdelen D en E, te zamen met het bepaalde in artikel XXII van deze wet vindt uitsluitend plaats op verzoek van de werkgever bij de bedrijfsvereniging aan wie hij de geldelijke bijdrage heeft betaald.

## XXV

Het tot artikel XXII vernummerde artikel XXIII wordt vervangen door:

### **ARTIKEL XXII**

1. De artikelen van deze wet, met uitzondering van artikel III, onderdelen D en E, treden in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.
2. Artikel III, onderdelen D en E, treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin deze wet wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 maart 1992.

### **TOELICHTING**

In de nota naar aanleiding van het eindverslag is een aantal van de thans voorgestelde wijzigingen aangekondigd en, voor zover mogelijk, toegelicht. Het gaat hierbij om bijvoorbeeld de invoering van de second opinion voor zowel de werknemer als de werkgever en de verplichte herstelmelding.

Daarnaast zijn wijzigingen aangebracht naar aanleiding van onlangs met de uitvoeringsorganen gevoerd overleg en is een aantal wijzigingen van meer technische aard aangebracht. Voorts zijn de in de Nota naar aanleiding van het Eindverslag aangekondigde wijzigingen in het bonusmalussysteem in deze nota uitgewerkt.

Aan de hand van de verschillende onderdelen zullen hieronder de wijzigingen worden toegelicht.

## Onderdeel I

### Artikel 29

De wijziging vervat in het tweede en derde lid van artikel 29 betekent dat de huidige tekst van artikel 29 wat betreft de vijfdaagse uitkeringstructuur (het ziekgeld wordt uitgekeerd over iedere dag van de ongeschiktheid tot werken doch niet over de zaterdagen en de zondagen) gehandhaafd blijft. De aanvankelijk in dit wetsvoorstel voorgestelde structuur waarbij als hoofdregel gold dat het ziekgeld wordt uitgekeerd over iedere dag van de ongeschiktheid tot werken, doch niet over een periode van zes weken en waarbij als dagen van ongeschiktheid tot werken werden aangemerkt de werkdagen waarop wegens ziekte niet is gewerkt of het werken tijdens de werktijd is gestaakt, zou in de praktijk teveel uitvoerings-technische problemen opleveren.

Zo zouden arbeidsongeschiktheidsdagen na invoering van dit wetsvoorstel uitsluitend dagen zijn waarop betrokkene gewerkt zou hebben, ware hij niet ziek geweest, hetgeen impliceert dat alleen over werkdagen recht op uitkering kan bestaan en de bedrijfsvereniging dus in ieder individueel ziektegeval van het arbeidspatroon op de hoogte moet zijn.

Daarnaast zouden wijzigingen van de dagloonsystematiek noodzakelijk worden en zouden ook andere sociale verzekeringswetten als de WAO en de WW op de voorgestelde systematiek moeten worden afgestemd.

Gelet op de door de uitvoering aangevoerde knelpunten is het wenselijk de omschrijving van de werkdag als dag waarop wordt gewerkt of zou zijn gewerkt als men niet ziek geweest was, alleen te hanteren bij het begin van de arbeidsongeschiktheidsperiode. Voor de situaties dat het niet goed mogelijk is om de eerste werkdag te bepalen (bijvoorbeeld bij flexibele arbeidsrelaties) is geregeld dat de Sociale Verzekeringsraad (SVr) nader kan bepalen welke dag als eerste werkdag wordt aangemerkt. Teneinde een goede afstemming met de AAW en de WAO te bereiken, zijn ook de relevante bepalingen in de WAO en de AAW aangepast. Deze wijzigingen zijn opgenomen in de onderdelen X en XII van deze nota.

Aan de SVr zal in aansluiting op de adviesaanvraag d.d. 18 december 1991 inzake de dagloonsystematiek worden verzocht te adviseren over een mogelijk integraal invoeren van het werkdagensysteem, zoals oorspronkelijk in dit wetsvoorstel voorgesteld.

In het vierde lid wordt de terminologie met betrekking tot periode en maand aangepast aan de in het Burgerlijk Wetboek (BW) gehanteerde terminologie en vervangen door «tijdvak» en «vier weken». Deze wijziging is ook in andere artikelen en artikelleden aangebracht.

In het elfde lid van artikel 29 wordt, evenals in de wijziging vervat in onderdeel V, door de voorgestelde toevoeging aangegeven dat bij de berekening van het totale loon van de individuele werkgever en de gemiddelde loonsom per werknemer moet worden uitgegaan van het gemaximeerde loon in de zin van de Coördinatiewet Sociale Verzekering. Zowel bij het premiedifferentiatiesysteem in de Ziektewet als bij de maatregel waarbij de eerste drie of zes weken van ziekte ten laste komen van de werkgever wordt hetzelfde begrip gemiddelde loonsom gehanteerd om de grootte van een werkgever in relatie tot de groep van werkgevers te kunnen bepalen. Bij de berekening van de gemiddelde loonsom wordt als basis het maximum dagloon gebruikt omdat dit uitvoeringstechnisch beter te hanteren is dan het ongemaximeerde dagloon. De uitvoeringsorganen werken immers bij het verstrekken van uitkeringen en het berekenen van de premie met dit begrip.

De wijziging voorgesteld onder 6° strekt ertoe te voorkomen dat de mededeling van de bedrijfsvereniging aan de werkgever of hij tot de categorie grote (zes weken) of kleine (drie weken) werkgevers behoort, in voor beroep vatbare vorm moet worden afgegeven.

## **Onderdeel II**

De in onderdeel II (artikel 29 a) vervatte wijzigingen betreffen een verduidelijking met betrekking tot de samentelregeling en de wijziging van het begrip «werkdag» in dag. Daarnaast is een nieuw derde lid opgenomen dat de vrouwelijke verzekerde de verplichting oplegt om de concrete dag van aanvang van haar zwangerschaps- en bevallingsverlof te melden. Zonder een dergelijke melding zou de bedrijfsvereniging niet op de hoogte zijn van de dag waarop het zwangerschapsverlof aanvangt.

## **Onderdeel III**

In onderdeel III is een gewijzigd artikel 38 opgenomen. In het eerste en tweede lid is aan de verzekerde de verplichting tot ziekmelding opgelegd en is aan de werkgever de verplichting opgelegd om van deze ziekmelding mededeling te doen aan de bedrijfsvereniging. Verder bevat het derde lid de verplichting voor de werkgever om het herstel van zijn werknemer te melden aan de bedrijfsvereniging.

Aanvankelijk was er van uitgegaan dat het doorgeven van een herstelmelding door de werkgever aan de bedrijfsvereniging een vanzelfsprekende zaak is. Door de invoering van de zes (drie)wekenmaatregel is het van belang deze herstelmelding nu ook een wettelijke basis te geven.

In het vierde en vijfde lid zijn de sancties opgenomen die de werkgever kunnen worden opgelegd als hij zijn in het tweede en derde lid neergelegde verplichtingen niet (tijdig) nakomt. Deze sancties kunnen alleen worden opgelegd als ziekengeld is uitgekeerd. Het opnemen van sancties is noodzakelijk gelet op het belang dat werkgevers kunnen hebben bij het niet, of te vroeg of te laat ziek of hersteld melden.

## **Onderdeel IV**

In onderdeel IV is de second opinion opgenomen. In het nieuwe artikel 39c is de second opinion voor de werknemer geregeld. Zoals in de nota naar aanleiding van het eindverslag is aangekondigd, is een regeling opgenomen die ertoe strekt dat ingeval van een conflict tussen werknemer en werkgever over het ziek zijn hetgeen erin resulteert dat de werkgever zijn loondoorbetalingsverplichting niet nakomt, de werknemer zich met een verzoek om uitkering tot de bedrijfsvereniging kan wenden.

Alvorens het verzoek om uitkering kan worden gedaan zal, door de bedrijfsvereniging, op verzoek van de werknemer een onderzoek moeten worden ingesteld. Teneinde te voorkomen dat te gemakkelijk deze second opinion als tweede voorziening wordt gebruikt, is bepaald dat de werknemer een bedrag van f 100 moet betalen. Indien de bedrijfsvereniging van mening is dat de werknemer ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid, betaalt de bedrijfsvereniging dit bedrag aan de werknemer terug.

Mede hierdoor en vanwege het feit dat de second opinion vooral een rol zal spelen bij het iets langer durend verzuim, is de verwachting dat het gebruik van dit instrument, en daarmee de kosten van de bedrijfsvereniging, relatief beperkt zullen zijn.

Behalve een geschil over het bestaan van de ongeschiktheid tot werken kunnen er ook andere redenen zijn op grond waarvan de werkgever zijn loondoorbetalingsverplichting niet nakomt. In het tweede lid van het voorgestelde artikel 39c is bepaald dat indien de werkgever

zijn loondoorbetalingsverplichting niet nakomt, een verzoek om uitkering bij de bedrijfsvereniging kan worden gedaan.

Voorwaarde voor uitbetaling is wel dat de bedrijfsvereniging een onderzoek heeft verricht en daarbij tot het oordeel is gekomen dat sprake is van ongeschiktheid tot werken.

In het derde lid is geregeld dat indien de bedrijfsvereniging ziekingeld uitkeert, zij ook met betrekking tot die werknemer de verplichtingen zoals bedoeld in artikel 39a, eerste lid, kan opleggen. Het gaat hierbij dus onder meer om de verplichting ten aanzien van de werknemer zich aan een geneeskundig onderzoek te onderwerpen en de controlevoorschriften na te leven.

In het vierde en vijfde lid is geregeld dat de uitkering door de bedrijfsvereniging op de werkgever wordt verhaald en dat de uit de controle door de bedrijfsvereniging voortvloeiende kosten bij de werkgever in rekening kunnen worden gebracht.

In het voorgestelde artikel 39 d is de second opinion geregeld in het geval dat de werkgever dit noodzakelijk oordeelt. Hierbij is uitdrukkelijk bepaald dat de werkgever alleen een werknemer door de bedrijfsvereniging kan laten onderzoeken als de werknemer hiermee instemt.

## **Onderdeel V**

De wijziging in dit onderdeel is wat betreft het maximum dagloon al toegelicht in onderdeel I.

Aanvankelijk was voorgesteld artikel 60, zesde lid (waarin wordt bepaald dat de Minister in bijzondere gevallen bevoegd is de werkgever toe te staan op het loon van de werknemer een groter aandeel in de premie in te houden) te laten vervallen, omdat deze bevoegdheid uitsluitend betrekking heeft op de bovenwettelijke uitkeringen. Met het vervallen van de mogelijkheid om bovenwettelijke uitkeringen te verstrekken, zou ook geen behoefte meer zijn aan die bepaling. Inmiddels blijkt dat ook in andere gevallen (zoals bij «andere» uitkeringen en verstrekkingen) behoefte kan bestaan aan een mogelijkheid om meer premie in te houden. Derhalve wordt thans voorgesteld de desbetreffende bepaling te handhaven.

## **Onderdelen VI en XI**

De wijzigingen in onderdeel VI en XI vloeien voort uit de Wet van 23 november 1992 (Stb. 1992, 675) tot wijziging van een aantal sociale verzekeringswetten inzake vrijwillige verzekering voor personen werkzaam in het buitenland.

Ingevolge die wet zijn vanaf 1 maart 1993 de bepalingen voor de vrijwillige verzekering in de ZW en WAO nogal ingrijpend gewijzigd. Dit maakte het noodzakelijk dat de nadere regels van de SVr geheel moeten worden herzien.

Bij het opstellen van die regels (voor ZW, WAO en WW) is de SVr gestuit op een aantal onduidelijkheden in de nieuwe bepalingen in de wet. De SVr heeft mij bij het aanbieden van de nieuwe regels in verband met de door mij te verlenen goedkeuring gewezen op deze onduidelijkheden (in een brief d.d. 26 februari 1993). Ik deel de opvatting van de SVr en maak van de gelegenheid gebruik om bij deze nota van wijziging de onduidelijkheden weg te nemen. Het betreft de beëindigingsgronden geregeld in artikel 67a ZW en artikel 83 b WAO en de bepaling over het vaststellen van het dagloon in artikel 68 ZW.

## Onderdeel VII

In onderdeel VII zijn de beroepsbepalingen aangepast. Deze aanpassing heeft tot gevolg dat artikel XI, opgenomen in onderdeel XI, vervalt. Het nieuwe artikel 73 a vloeit voort uit de noodzaak om, vooruitlopend op de invoering van de Algemene Wet Bestuursrecht, de definities van belanghebbende in de sociale verzekeringswetten te harmoniseren.

## Onderdeel VIII

Ten gevolge van het handhaven van de 5-daagse uitkeringsstructuur, zoals toegelicht in onderdeel I, moet ook de mogelijkheid om afwijkende regels te treffen in stand blijven. De in dit onderdeel vervatte wijziging strekt daartoe.

## Onderdeel X

De in onderdeel X (en in onderdeel XII, onder B) vervatte wijzigingen van de WAO en AAW betreffen de aanpassingen naar aanleiding van het werkdagbegrip. Zie de toelichting bij onderdeel I.

## Onderdeel XII

De in onderdeel XII, onder D en E voorgestelde wijzigingen hebben betrekking op het bonus/malussysteem (BMS). Vooruitlopend op de knelpunteninventarisatie van het BMS worden twee wijzigingen aangebracht in dit systeem. De aangekondigde knelpunteninventarisatie van het BMS wordt op deze punten niet afgewacht omdat uit de diverse reacties en inzichten die inmiddels zijn verworven voldoende aanleiding bestaat om de wijzigingen door te voeren.

*Werkgevers die na 1 maart 1992 een gedeeltelijk arbeidsongeschikte werknemer in dienst hebben genomen of nemen.*

Het nieuw voorgestelde derde en vierde lid van artikel 59j grijpen aan bij de eventuele strengere selectie van gedeeltelijk arbeidsgeschikten bij werving van personeel die mogelijk uitgaat van het systeem van de geldelijke bijdrage. Om deze strengere selectie te verminderen en om de kansen op arbeidsmarktparticipatie van deze groep te vergroten, wordt voorgesteld om de geldelijke bijdrage voor arbeidsongeschikten die na 1 maart 1992 in dienst treden of zijn getreden, te halveren. Voor alle duidelijkheid zij erop gewezen dat deze geldelijke bijdrage alleen verschuldigd is als er sprake is van toegenomen arbeidsongeschiktheid.

Arbeidsongeschikten krijgen hierdoor een betere positie op de arbeidsmarkt. De werkgever krijgt hierdoor naast een loonkostensubsidie of een bonusuitkering ook nog de garantie dat hij, wanneer de in dienst genomen gedeeltelijk arbeidsgeschikte werknemer toegenomen arbeidsongeschikt wordt, slechts een halve geldelijke bijdrage verschuldigd is.

De geldelijke bijdrage voor de hier bedoelde groep wordt dan in plaats van drie, vier of zes maanden salaris respectievelijk anderhalve, twee of drie maanden salaris. Na verhoging, bij invoering van het wetsvoorstel TBA, zal de geldelijke bijdrage voor deze groep viereenhalf, vijf of zes maanden salaris bedragen.

De werkgever krijgt dus, wanneer hij een gedeeltelijk arbeidsongeschikte in dienst neemt, op voorhand de zekerheid dat een eventueel te betalen geldelijke bijdrage niet hoger kan zijn dan de bonusuitkering die de werkgever voor betrokkene heeft ontvangen.

Op de werkgever blijft natuurlijk, ondanks een halvering van de gelde-

lijke bijdrage, de plicht rusten om bij uitval te proberen betrokkene een passende functie in het bedrijf aan te bieden voor zijn of haar resterende verdien capaciteit.

De preventieve werking die met de geldelijke bijdrage is beoogd wordt ten aanzien van die groep van gedeeltelijk arbeidsongeschikten die met een bonus in dienst treedt minder maar blijft wel in stand. Mede hierom is niet voor een volledige vrijstelling van de geldelijke bijdrage gekozen wanneer een werkgever een gedeeltelijk arbeidsongeschikte in dienst neemt.

De kosten die aan dit wijzigingsvoorstel verbonden zijn, zijn gering. Immers de geringere opbrengsten aan geldelijke bijdragen moeten worden afgezet tegen de toename van het aantal werkzame arbeidsongeschikten, terwijl daarnaast de omvang van de groep die het betreft (werkende gedeeltelijk arbeidsongeschikten waarbij het arbeidsongeschiktheidspercentage toeneemt) beperkt is.

Uit het voorgaande volgt dat werkgevers die op of na 1 maart 1992 een gedeeltelijk arbeidsongeschikte in dienst hebben genomen voor die werknemer bij toegenomen arbeidsongeschiktheid slechts in beperkte mate te maken krijgen met een geldelijke bijdrage. Mocht er in een dergelijke situatie al een te hoge geldelijke bijdrage zijn betaald (na 1 maart 1993) dan kan de werkgever de bedrijfsvereniging om teruggave verzoeken. Dit is in onderdeel XXIV van deze nota van wijziging geregeld. Bij inwerkingtreding van de maatregelen op 1 januari 1994 zal dit overgangsrecht – als het gaat om terugbetalingen – dus 10 maanden terugwerken. Vanaf 1 maart 1993 zijn immers de eerste geldelijke bijdragen door de bedrijfsverenigingen, Abp en Spf geïnd.

De terugwerkende kracht zal er ook toe bijdragen dat werkgevers niet wachten met het aannemen van gedeeltelijk arbeidsongeschikt personeel totdat eventueel de uitzonderingsbepaling van kracht zou worden.

#### *Relatie duur dienstverband en hoogte geldelijke bijdrage*

Een tweede wijziging in het BMS betreft de aanpassing van de hoogte van de geldelijke bijdrage aan de duur van het dienstverband.

In artikel III onder D en onder E, in het nieuw voorgestelde derde lid van artikel 59 j, wordt voorgesteld om geen geldelijke bijdrage op te leggen indien de arbeidsongeschiktheid is ingetreden in het eerste jaar van de dienstbetrekking. Indien die arbeidsongeschiktheid ontstaat in het tweede jaar van de dienstbetrekking wordt de geldelijke bijdrage gehalveerd. Een en ander betekent dat alleen de arbeidsongeschiktheid intreedt nadat de dienstbetrekking twee jaar heeft bestaan de volledige geldelijke bijdrage verschuldigd is.

Het betreft hier een beperkt aantal gevallen. WAO-instroom vindt veelal plaats na een groot aantal arbeidsjaren. Zo is bekend dat 90% van alle personen die instromen in de WAO een arbeidsverleden van meer dan 10 jaar heeft. De daling van de malusopbrengst ten gevolge van dit voorstel is derhalve niet prohibitief.

Ook voor deze wijziging in het BMS wordt terugwerkende kracht voorgesteld. Met kortdurende dienstverbanden zal dus vanaf de invoering van het BMS rekening worden gehouden.

In verband met beide voorgestelde wijzigingen is ook van belang de motie Gelderblom-Lankhorst cs (EK 91-92, 22 228, nr. 130e) die tijdens de behandeling van de wet TAV in de Eerste Kamer is aangenomen.

In deze motie wordt gesteld dat «indien een werkgever een gedeeltelijk arbeidsongeschikte in dienst neemt die binnen drie jaar geheel uitvalt wegens toegenomen arbeidsongeschiktheid het opleggen van een malus achterwege dient te blijven».

Ik meen door beide hiervoor genoemde wijzigingen op de best mogelijke wijze met de bedoeling van deze motie rekening te hebben gehouden. Bij uitvallen wegens ziekte gedurende het eerste jaar van de dienstbetrekking zal voor niemand een geldelijke bijdrage verschuldigd zijn, dus ook niet voor personen die gedeeltelijk arbeidsgeschikt zijn bij indiensttreding.

Bij uitvallen wegens ziekte in het tweede jaar van de dienstbetrekking is de geldelijke bijdrage een kwart van hetgeen anders verschuldigd zou zijn. Valt de gedeeltelijk arbeidsongeschikte uit nadat de dienstbetrekking meer dan 2 jaar heeft geduurd, dan is de geldelijke bijdrage de helft van hetgeen anders verschuldigd zou zijn. Een en ander heeft tot gevolg dat het saldo van bonus en malus niet negatief kan worden. Aldus blijft in ieder geval na één jaar dienstbetrekking de stimulus bestaan voor de werkgever om alles te doen betrokkene (zo nodig aangepast) werk te blijven verschaffen. Het zou te ver voeren de werknemer drie jaar lang deze relatieve bescherming te onthouden.

In onderdeel XXIV van deze nota van wijziging is geregeld dat werkgevers die, achteraf ten onrechte, een geldelijke bijdrage of een te hoge bijdrage hebben betaald, een verzoek kunnen richten tot de bedrijfsvereniging tot teruggave van de teveel betaalde bijdrage. Deze werkwijze wordt voorgesteld omdat het een te grote belasting zou zijn voor de uitvoeringsorganisatie om voor alle geheven bijdragen na te gaan hoe lang het dienstverband heeft geduurd.

### **Onderdeel XIII**

De wijziging vervat in onderdeel XIII heeft betrekking op de loongrens in de zin van de Ziekenfondswet.

Als gevolg van verhindering de arbeid te verrichten wegens ziekte, kan het loon uit de dienstbetrekking beneden de loongrens in het kader van de Ziekenfondswet komen te liggen.

Indien bij de aanvang van een ziekteperiode geen verplichte ziekenfondsverzekering bestond wegens loongrensoverschrijding, zal daardoor wijziging in de verzekeringssituatie in het kader van de ziekenfondsverzekering kunnen optreden.

Een gewijzigd loon uit de dienstbetrekking als gevolg van ziekte zal gevolgen hebben, indien in de eerste weken van de ziekteperiode, waarin de werkgever gehouden is 70% van het voor de werknemer geldende loon door te betalen, of van de periode daarna, zolang de verhindering wegens ziekte (en ook de dienstbetrekking) voortduurt, een peildatum voor de toetsing aan de loongrens van de Ziekenfondswet is gelegen. In de regel is die peildatum op 1 november van ieder jaar.

Omdat het hier gaat om een tijdelijk verlaging van het loon, waarbij de dienstbetrekking in stand blijft, is het kabinet van mening dat de verzekeringsituatie ingevolge de Ziekenfondswet niet mag worden beïnvloed vanwege het genieten van een tijdelijk verlaagd loon als gevolg van verhindering de arbeid te verrichten wegens ziekte. Realisering van dit standpunt brengt een zodanige aanvulling van artikel 3 van de Ziekenfondswet met zich dat voor de toetsing van de loongrens in de zin van de Ziekenfondswet geen rekening gehouden zal moeten worden met wijziging van het loon als gevolg van die verhindering. Aangezien onder bepaalde omstandigheden ook de hoogte van het loon uit een ambtelijk dienstbetrekking van invloed kan zijn op de verzekeringsplicht ingevolge de Ziekenfondswet blijven wijzigingen van dat loon ten gevolge van de

verhinderende arbeid te verrichten wegens ziekte ingevolge een ambtelijke regeling buiten beschouwing. In samenhang met de wijziging van artikel 3, vierde lid, van de Ziekenfondswet wordt het Besluit beperking kring verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1986, 694) aangepast. De voorstellen in de onderhavige nota van wijziging zijn overeenkomstig het advies dat de Ziekenfondsraad terzake op 22 april 1993, kenmerk VERZ/12 057/93, heeft uitgebracht.

Met de voorgestelde wijziging wordt aangesloten bij de regeling inzake het ouderschapsverlof. Ook daar heeft het kabinet gemeend de tijdelijke daling van het inkomen als gevolg van het opnemen van het wettelijk recht op ouderschapsverlof niet van invloed te laten zijn op de kring van verzekerden ingevolge de Ziekenfondswet.

#### **Onderdeel XIV**

De wijziging in onderdeel XIV is het gevolg van het feit dat de oorspronkelijk voorgestelde wijziging van het eerste lid van artikel 35 van de Wet financiering volksverzekering al in een andere wetswijziging is opgenomen.

#### **Onderdeel XVII**

De wijziging vervat in onderdeel XVII houdt in dat de technische correctie van artikel F8 van de Spoorwegpensioenwet uit dit wetsvoorstel is gehaald. Deze wijziging is inmiddels opgenomen in het voorstel van wet tot wijziging van de Algemene burgerlijke pensioenwet en andere overheidspensioenwetten (Reparatie overheidspensioenen).

#### **Onderdelen XVIII t/m XXIII**

De onderdelen XVIII tot en met XXV betreffen aanpassingen van het overgangsrecht, vooral veroorzaakt door de gewijzigde invoeringsdatum, en wijzigingen van technische aard.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,  
E. ter Veld

De Minister van Justitie,  
E. M. H. Hirsch Ballin

De Minister van Binnenlandse Zaken,  
C. I. Dales